

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Svěřenský fond jako prostředek ochrany majetku

S podnikáním vždy bylo a nadále také bude spojeno určité riziko bez ohledu na to, zda se na věc díváme z pohledu podnikatele, který vykonává svou podnikatelskou činnost samostatně, osoby v postavení statutárního orgánu obchodní společnosti nebo osoby mající podíl v obchodní společnosti. Přičemž je zcela přirozené a žádoucí, aby vlastník svůj pracně nabytý majetek určitým způsobem chránil před jeho zmenšením v důsledku nesprávných rozhodnutí a nepříznivých životních událostí. V této souvislosti může posloužit jako ideální nástroj svěřenský fond, který umožňuje zachování a efektivní správu vyčleněného majetku, ať už pro budoucí generace či samotného zakladatele.

Úvod

I přes svou poměrně krátkou existenci se institut svěřenského fondu ve smyslu § 1448 a násl. zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“), dá již považovat za plně etablovaný do českého právního prostředí. Jeho popularita stále strmě stoupá, když jen za posledních pár let se počet svěřenských fondů zněkolikanásobil a v současné době je zaevidováno téměř 3000 svěřenských fondů. Tento vzestupný trend je zapříčiněn širokou možností využití svěřenských fondů.

Svěřenský fond představuje oddělené a nezávislé vlastnictví majetku bez právní osobnosti vyčleněného zakladatelem, který spravuje pověřený správce, zpravidla jmenovaný zakladatelem. **Zakladatel má v této souvislosti plnou diskreci rozhodnout o osobě svěřenského správce a správou majetku pověřit kvalifikovaného profesionálního správce.** Takový profesionální správce zastává roli manažera, který při péči o svěřenský fond využívá své odborné znalosti a zkušenosti, aby zajistil kvalifikovanou správu fondu. Na tuto osobu jsou současnou právní úpravou kladeny vyšší požadavky s ohledem na potenciální odpovědnost k náhradě škody dle § 2950 OZ. Majetek svěřenského fondu může nicméně spravovat i **kolektivní orgán** v podobě vícečlenné rady svěřenských správců, jehož výhodou je možnost zajištění správy svěřenského fondu osobami napříč obory významnými z hlediska budoucího fungování svěřenského fondu. V této souvislosti je třeba doplnit, že svěřenský fond neslouží pouze k pomyslnému zakonzervování vloženého majetku, ale při vhodném nastavení vnitřního mechanismu fungování, správy a v neposlední řadě dohledu nad správou fondu, také k jeho dalšímu zhodnocování a rozmnožování, z čehož může v konečném důsledku profitovat jak sám zakladatel, tak i další osoby v postavení obmyšlených svěřenského fondu ve smyslu § 1457 a násl. OZ.

Svěřenský fond již dávno nepředstavuje pouze nástroj mezigeneračního transferu rodinného majetku či ochrany před budoucími majetkovými spory dědiců, nýbrž své uplatnění stále častěji také nachází při ochraně majetku před riziky vyplývajícími z podnikání. Právě ochrana před věřiteli a z toho vyplývající snížení podnikatelského rizika a zabezpečení soukromého majetku je jedním z dalších přínosů institutu svěřenského fondu.

Rizika podnikání a jejich následky

V kontextu uplynulého roku, který byl pro většinu podnikatelů velmi nepříznivý, pro některé dokonce likvidační, začala rezonovat otázka ručení, odpovědnosti a dalších rizik souvisejících s podnikáním

(např. povinnosti k úhradě smluvních pokut apod.). Následující odstavce poskytují základní přehled možných rizik a hrozících důsledků v případě jejich naplnění.

Nejohroženější skupinou podnikatelů nesoucí podnikatelské riziko jsou fyzické **podnikající osoby, tzv. OSVČ**, neboť vykonávají svou činnost ve smyslu § 420 odst. 1 OZ na vlastní účet a odpovědnost. Důsledkem této odpovědnosti je povinnost podnikatele hradit závazky ze svého soukromého majetku bez omezení.^[1] Neomezené, a navíc solidární ručení soukromým majetkem platí rovněž pro **společníky veřejné obchodní společnosti** dle § 95 odst. 1 a **komplementáře komanditní společnosti** dle § 118 odst. 1 zákona č. [90/2012](#) Sb., o obchodních korporacích (dále jen „ZOK“).

Společníci společnosti s ručením omezeným ve smyslu § 132 a násl. ZOK ručí za dluhy společnosti společně a nerozdílně s ostatními společníky do výše, v jaké nesplnili vkladové povinnosti podle stavu zapsaného v obchodním rejstříku v době, kdy byli věřitelem vyzváni k plnění. Podobně ručí za dluhy také komanditisté komanditní společnosti ve smyslu § 122 ZOK. **Ručitelská povinnost je tedy omezena jak výší počátečního vkladu, tak splněním vkladů všech společníků.** Riziko tudíž spočívá také v solidárním postavení společníků, neboť ani splnění počátečního vkladu nevylučuje povinnost ručit za závazky společnosti, pokud některý z ostatních společníků nesplnil svou vkladovou povinnost. Věřitel se tak může při nesplaceném souhrnu vkladů všech společníků uspokojit nejen na majetku společnosti, ale také na soukromém majetku kteréhokoliv společníka. Tomuto důsledku samozřejmě jako ve všech ostatních případech předchází získání vykonatelného právního titulu. Naopak v případě akciové společnosti je **ručení akcionářů** omezeno pouze na zrušení akciové společnosti s likvidací, kdy akcionář ručí za dluhy akciové společnosti do výše podílu na likvidačním zůstatku dle § 39 ZOK, jinak za dluhy akciové společnosti neručí.

Členové voleného orgánu obchodní společnosti, označovaní někdy také jako management společnosti, jsou povinni dle § 51 ZOK a § 159 OZ vykonávat svou funkci s **péčí řádného hospodáře**. Tato povinnost se odráží v odpovědnosti za škodu, která v důsledku jejich nevydařeného podnikatelského rozhodnutí může společnosti vzniknout. Povinnost k náhradě škody dle § 159 odst. 1 ve spojení s § 2913 OZ zahrnuje ve smyslu § 2952 OZ jak skutečnou škodu, tak ušlý zisk. **Pokud by člen voleného orgánu způsobenou škodu nenahradil, ručil by věřitelům společnosti za její dluhy v rozsahu, v jakém škodu nenahradil, pokud by se věřitel nemohl domoci plnění na společnosti.** V této souvislosti právní úprava členům voleného orgánu podstupujícím podnikatelské riziko zaručuje ochranu před odpovědností za škodu v důsledku chybného podnikatelského rozhodnutí při naplnění tzv. pravidla podnikatelského úsudku.^[2] Při posouzení, zda člen voleného orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se mimo jiné vždy přihlédne k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní společnosti podle § 52 odst. 1 ZOK, přičemž důkazní břemeno leží na členovi voleného orgánu podle § 52 odst. 2 ZOK, který se měl porušení svých povinností dopustit.

Kromě shora uvedeného je člen voleného orgánu povinen ve smyslu § 53 odst. 1 ZOK **vydat také prospěch, který porušením péče řádného hospodáře získal**, a pokud to není možné, nahradit jej v penězích. V případě statutárního orgánu připadá v úvahu rovněž **náhrada škody nebo jiné újmy jako důsledek nepodání insolvenčního návrhu** ve smyslu § 98 a § 99 zákona č. [182/2006](#) Sb., insolvenční zákon (dále jen „InsZ“), **řádne a včas**, tj. bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o úpadku společnosti. Škoda nebo újma takto způsobená je InsZ určena jako rozdíl mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel.

Pro doplnění lze uvést, že povinnost péče řádného hospodáře a s tím spojená povinnost k náhradě škody dopadá také na prokuristu dle § 454 OZ, opatrovníka pro správu jmění dle § 949 OZ, správce při správě cizího majetku dle § 1411 OZ a také na vykonavatele závěti, který dbá o řádné splnění poslední vůle dle § 1554 OZ.

V případě, že shora uvedené osoby nejsou schopny dostát svým závazkům a zákonným povinnostem, je jejich **soukromý majetek, případně též majetek ve společném jmění manželů či ve spoluvlastnictví, vystaven riziku** postižení exekucí dle § 47 a násl. zákona č. [120/2001](#) Sb., exekuční řád (dále jen „**ExŘ**“), či soudním výkonem rozhodnutí ve smyslu § 251 a násl. zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád (dále jen „**OSŘ**“). V závislosti na rozsahu vzniklé škody tak může dojít, mimo věci vyloučené z provedení exekuce dle § 321 a § 322 OSŘ (např. věci k uspokojování hmotných potřeb dlužníka a jeho rodiny, věci potřebné k výkonu podnikatelské činnosti či věci, jejichž prodej je podle zvláštních předpisů zakázán nebo výkonu rozhodnutí nepodléhají – některé druhy pozemních komunikací, zbraně a střelivo, autorské dílo, sociální dávky apod. [\[3\]](#)), k postižení veškerého soukromého majetku. Neméně významným rizikem je také **úpadek dlužníka** (insolvence) ve smyslu § 3 InsZ, pokud má dlužník více věřitelů, peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po splatnosti, a zároveň tyto není schopen plnit, a je tudíž v tzv. platební neschopnosti. O úpadek se jedná také, pokud má fyzická podnikající osoba více věřitelů a souhrn jejich závazků převyšuje hodnotu jejího majetku, je tzv. předlužena.

Ochranná funkce svěrenského fondu

Výše uvedeným rizikům podnikání je možné **předcházet včasným vyčleněním soukromého majetku nebo naopak obchodních aktiv do svěrenského fondu**, buď při vzniku svěrenského fondu, popř. průběžně za trvání svěrenského fondu prostřednictvím institutu zvýšení majetku svěrenského fondu ve smyslu § 1468 OZ. Zvýšení majetku svěrenského fondu je možné rovněž ze strany osoby, která není zakladatelem, nicméně následným vyčleněním majetku do svěrenského fondu taková osoba postavení zakladatele ani nenabývá. Takto vyčleněný majetek nadále podléhá stejným pravidlům správy jako majetek vyčleněný zakladatelem při vzniku svěrenského fondu, ledaže pro něj statut svěrenského fondu vytváří zvláštní režim. [\[4\]](#)

Do svěrenského fondu je možné **vyčlenit soukromý (rodinný) majetek tak, aby se jej rizika z podnikání nedotýkala**. Zpravidla se jedná např. o rodinný dům, pozemky, sbírky aut a jiných movitých věcí nebo investiční portfolio. Přesto je tímto způsobem umožněno zachování životního standardu prostřednictvím peněžitého plnění z majetku svěrenského fondu nebo např. plněním ve formě poskytování užívacího a požívacího práva k nemovitým věcem, které jsou součástí majetku svěrenského fondu. Druhou možností je **vyčlenění obchodních aktiv**, např. podílu v obchodní společnosti, s nímž je spojeno podnikatelské riziko. Současně však nadále dochází v plném rozsahu k výkonu podnikatelské činnosti generující zisk, který může být v závislosti na nastavení svěrenského fondu vyplácen zvolenému okruhu osob.

Veškerý do svěrenského fondu vyčleněný **majetek se stává autonomním a nezávislým**, nenachází se ve vlastnictví zakladatele, správce, obmyšleného ani osoby, která zvýšila majetek svěrenského fondu za jeho trvání, a proto vyjma níže v tomto článku rozvedených případů není možné, aby byl postižen v exekučním či insolvenčním řízení. Svěrenský fond je proto velmi vhodný nástroj, jak oddělit rizika z podnikání a zabránit přímým dopadům negativních důsledků s nimi spojených do soukromého majetku, ať už je do svěrenského fondu vyčleněn samotný soukromý majetek či obchodní aktiva, s nimiž je spojeno podnikatelské riziko.

Zakladatel se nemusí obávat o majetek ve svěrenském fondu ani v případě rizik vyplývajících z **podnikatelských aktivit obmyšlených**. Pokud se obmyšlený, kterému má být plněno z majetku svěrenského fondu, zadluží, **nelze bez dalšího realizovat uspokojení jeho věřitelů z majetku ve svěrenském fondu**. Věřitelé se uspokojení svého nároku mohou domáhat poddlužnickou žalobou dle § 315 OSŘ, na základě které lze postihovat pouze majetek, na který má obmyšlený nárok, nikoliv však veškerý majetek svěrenského fondu. Na takovou potenciální situaci může zakladatel reagovat při přípravě zakládacích dokumentů svěrenského fondu, přičemž jako jednu z podmínek pro plnění obmyšleným z majetku svěrenského fondu může stanovit neexistenci rozhodnutí o úpadku

obmyšleného či nařízení exekuce na majetek obmyšleného.

Limity ochrany majetku ve svěřenském fondu

Přestože může svěřenský fond posloužit jako velice flexibilní a užitečný nástroj k ochraně majetku, je nutné zdůraznit, že i tento má své limity a **poskytuje ochranu majetku pouze pro futuro, tj. preventivně před budoucími podnikatelskými riziky**. Zakladatel musí při založení svěřenského fondu či zvyšování jeho majetku jednat poctivě, v souladu s právními předpisy a jeho jednáním nesmí docházet ke zkrácení oprávněných věřitelů.

V této souvislosti zákon ve smyslu § 589 a násl. OZ poskytuje oprávněným věřitelům ochranu, pokud jsou ze strany zakladatele svěřenského fondu či osob zvyšujících jeho majetek vyčleněním majetku zkracována jejich práva. Věřitel se v takovém případě může domáhat **neúčinnosti právního jednání dlužníka** prostřednictvím **odpůrcí žaloby**. K odpůrcí žalobě je přitom aktivně věcně legitimován každý věřitel, jehož pohledávka za dlužníkem je vykonatelná a jestliže právní jednání dlužníka zkracuje uspokojení takové pohledávky. Odpůrcí žalobě lze vyhovět tehdy, jestliže pohledávka žalujícího věřitele byla vykonatelnou nejpozději v době rozhodování soudu.^[5] Vykonatelnou se přitom rozumí pohledávka, která byla věřiteli přiznána vykonatelným rozhodnutím nebo jiným titulem, podle kterého lze nařídit výkon rozhodnutí (exekuci).^[6]

Neúčinnosti právního jednání se lze za podmínek uvedených zejména v ustanoveních § 590 a § 591 OZ dovolávat nejen tehdy, pokud pohledávka věřitele byla vykonatelnou v době, kdy byl majetek do svěřenského fondu vyčleněn, ale i v případě, že došlo k vyčlenění majetku do svěřenského fondu dříve, než se pohledávka věřitele stala vykonatelnou.^[7] Důsledek úspěšné odpůrcí žaloby spočívá v povinnosti svěřenského fondu, resp. svěřenského správce uspokojit pohledávku věřitele a není-li to možné, poskytnout ve smyslu § 595 OZ peněžitou náhradu. Splnění této povinnosti lze následně vynutit prostřednictvím výkonu rozhodnutí (exekuce).^[8]

Majetek, který je již postižen **exekucí**, nelze dle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 6 ExŘ převést na jiného, zatížit ho nebo s ním jinak nakládat, tedy ani vyčlenit do svěřenského fondu. Pokud by přesto došlo k jeho vyčlenění do svěřenského fondu, bylo by takové právní jednání relativně neplatné.

Svěřenský fond nesmí sloužit také k nedovolenému zvýhodňování či znevýhodňování věřitelů v **insolvenčním řízení** na úkor jiných osob. V případě právního jednání směřujícího k založení svěřenského fondu či zvýšení jeho majetku je třeba přihlížet ke zvláštní právní úpravě dle § 235 a násl. InsZ upravující neúčinnost právních úkonů. Aktivně legitimován k podání odpůrcí žaloby je v tomto případě dle § 235 odst. 2 a § 239 InsZ pouze insolvenční správce, který tak navíc učiní vždy, rozhodne-li o tom věřitelský výbor. Rozhodnutí soudu má v takovém případě konstitutivní účinky. Důsledek úspěšné odpůrcí žaloby spočívá v povinnosti svěřenského fondu, resp. svěřenského správce ve smyslu § 236 InsZ vydat vyčleněný, popř. později do svěřenského fondu vložený majetek do majetkové podstaty či poskytnout jeho rovnocennou náhradu (zpravidla v penězích). Pokud je navíc obmyšleným svěřenského fondu **osoba blízká** zakladatele či osoby zvyšující majetek svěřenského fondu dle § 22 OZ, uplatní se vyvrátitelná domněnka, že byl osobě blízké úmysl dlužníka zkrátit věřitele znám a tato skutečnost prodlužuje lhůtu pro odporování jednání zkracující věřitele na dobu posledních 5 let před zahájením insolvenčního řízení. Odporovatelné by v takovém případě bylo právní jednání, na základě kterého došlo k vyčlenění majetku do svěřenského fondu uskutečněné až 5 let před zahájením insolvenčního řízení. **Důkazní břemeno** se v tomto případě otáčí v neprospěch zakladatele či osoby zvyšující majetek svěřenského fondu. InsZ stanovuje v § 111 odst. 3 rovněž zákonnou neúčinnost právního jednání vůči věřitelům. V takovém případě soud opět rozhoduje o odpůrcí žalobě insolvenčního správce, nicméně na rozdíl od § 235 a násl. InsZ má rozhodnutí soudu pouze deklaratorní účinky.

Bezvýjimečně tak platí, že **zakladatel či osoba zvyšující majetek svěřenského fondu musí jednat poctivě, v souladu s právními předpisy, a nikoliv způsobem zkracujícím svého věřitele**. V této souvislosti nemůže být svěřenský fond zneužíván k vyčlenění majetku v době hrozícího úpadku, nařízené exekuce či zahájeného insolvenčního řízení. Pokud se na takovém jednání vědomě podílí také svěřenský správce nebo obmyšlený (rozhodná je vědomost o úmyslném poškození práv věřitelů zakladatele), odpovídají za takovou újmu ve smyslu § 1467 OZ společně a nerozdílně se zakladatelem. Případné protiprávní jednání může mít navíc dopady nejen v rovině občanskoprávní, nýbrž i v rovině trestněprávní, kdy může dojít k naplnění skutkové podstaty trestného činu poškození věřitele podle § 222 zákona č. [40/2009](#) Sb., trestní zákoník.

Závěr

Svěřenský fond lze považovat za efektivní nástroj ochrany soukromého majetku podnikajících osob a zajištění zachování jejich životního standardu před riziky plynoucími z nevhodně zvolené finanční strategie, špatně nastavených firemních struktur či neočekávaných událostí, jaké jsme mohli zaznamenat v uplynulém roce. Podnikatelská rizika přitom nesou nejen osoby vlastníci podíl v obchodních společnostech, ale především členové volených orgánů obchodních společností, OSVČ, prokuristé a další. Svěřenský fond umožňuje oddělit soukromý majetek od podnikatelských aktivit, a to buď jeho vyčleněním do svěřenského fondu, anebo vyčleněním samotných obchodních aktiv do svěřenského fondu. Využití uvedených benefitů svěřenského fondu nenáleží pouze jeho zakladateli při vzniku svěřenského fondu, ale také jakékoliv jiné osobě prostřednictvím institutu zvýšení majetku svěřenského fondu za jeho trvání. Takto vložený majetek do svěřenského fondu nicméně podléhá správě dle pravidel stanovených zakladatelem ve statutu.

Svěřenský fond může být zřízen či jeho majetek zvyšován mimo jiné za účelem preventivní ochrany soukromého majetku. Není-li tomu tak, má využití tohoto institutu rovněž své limity, neboť zakladatel či osoba zatížená podnikatelským rizikem zvyšující majetek svěřenského fondu musí jednat v souladu s právními předpisy, a zároveň poctivě. Případné protiprávní jednání může vést k negativním občanskoprávním důsledkům, kterými může být dle § 1467 OZ postižen také správce a obmyšlený, popř. i trestněprávním důsledkům. Proto **je nezbytné, aby osoby, které se chystají využít institutu svěřenského fondu, jednali s ohledem na turbulentnost prostředí podnikatelského světa s dostatečným předstihem a byli dostatečně obezřetní, přestože se může na první pohled zdát, že jim v danou chvíli žádné reálné negativní důsledky nehrozí.**

Závěrem lze proto doporučit, aby před samotným založením svěřenského fondu, případně zvyšováním jeho majetku, zakladatel či osoba zatížená podnikatelským rizikem zvyšující majetek svěřenského pečlivě zhodnotili svou právní a ekonomickou situaci, vyhodnotili rizika plynoucí z jejich existujících či hrozících dluhů, případně aby sama realizace záměru vložením majetku do svěřenského fondu nezapříčinila úpadek, a zvolili takové řešení, které skutečně naplní zamýšlený účel svěřenského fondu (mimo jiné preventivní ochrana soukromého majetku), a zároveň nebude ohroženo negativními důsledky plynoucími z neúčinných právních jednání.

Jakub Hollmann,
advokát

CITY TOWER
Hvězdova 1716/2b
140 00 Praha 4

Tel.: +420 224 827 884
Fax: +420 224 827 879
e-mail: ak@akccs.cz

[1] Srov. PELIKÁNOVÁ, Irena, PELIKÁN, Robert [k § 420]. In: ŠVESTKA, Jiří, DVOŘÁK, Jan, FIALA, Josef a kol. Občanský zákoník. Komentář. Svazek I. Praha: Wolters Kluwer ČR, Praha 2020, 2. vydání, 1624 s.

[2] Pravidlo podnikatelského úsudku vyžaduje po členech volených orgánů, aby jednali s potřebnými znalostmi, tzn. aby při podnikatelském rozhodování mohli v dobré víře rozumně předpokládat, že jednájí informovaně a v obhájitelném zájmu obchodní korporace. Ustálená rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR dovozuje, že člen voleného orgánu obchodní korporace odpovídá za řádný (v souladu s požadavkem péče řádného hospodáře) výkon funkce, nikoliv však za výsledek své činnosti (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2013, sp. zn. 29 Cdo 2363/2011, obdobně též Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 11. 2013).

[3] Srov. SMOLÍK, Petr. § 321 [Res extra commercium, věci nepodléhající výkonu rozhodnutí]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, ŠÍNOVÁ, Renáta. Občanský soudní řád. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 1272.

[4] Srov. PIHERA, Vlastimil. § 1468 [Následné příspěvky do fondu]. In: SPÁČIL, Jiří, KRÁLÍK, Michal, BĚLOVSKÝ, Petr, BEZOUŠKA, Petr, DOBROVOLNÁ, Eva, HANDRLICA, Jakub, HAVEL, Bohumil, HAVLÍK, David, HOLEJŠOVSKÝ, Josef, HORÁK, Tomáš, HRABÁNEK, Dušan, LASÁK, Jan, PIHERA, Vlastimil, RICHTER, Tomáš, VRZALOVÁ, Lenka. Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976-1474). 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2021, s. 1577.

[5] Rozsudek Nejvyššího soudu ze 20. 1. 2017, sp. zn. 21 Cdo 3914/2016.

[6] Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2017, sp. zn. 21 Cdo 1079/2017.

[7] Z hlediska řešené problematiky připadá v úvahu aplikace § 590 odst. 1 písm. c) OZ, je-li obmyšleným osoba blízká, a § 591 OZ, v obou případech by bylo možné postihnout právní jednání směřující k vyčlenění majetku do svěřenského fondu jako zkracující věřitele až za 2 roky nazpět. Tuto lhůtu lze nicméně prodloužit, vyhradí-li si věřitel, který prozatím nemá vykonatelnou pohledávku, právo dovolat se neúčinnosti ve smyslu § 593 OZ oznámením dlužníkovi prostřednictvím notáře, exekutora nebo soudu.

[8] Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2012, sp. zn. 20 Cdo 2498/2012.

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)